

sl. E. Gebhardt

p A E⁷ A

1. Wie - lem sły - szał o mie - ście Sa - le - mie, któ - re
 2. Wie - lem sły - szał o miej - scach po - ko - ju, co u
 3. Wie - lem sły - szał o lśnią - cym o - dzie niu, co wi -
 4. Wie - lem sły - szał o wiecz - nej ra - do - ści, któ - rą

3 *mf* D A *p* E⁷

1. cud - nie Wszech - moc - ny wznioł sam: — ja - kie bla - ski ślą wkoło te
 2. Pa - na go - to - we już są, — gdzie z ust sy - nów I - ma - nu - e -
 3. dnie - je nam z tam - tych już stron, — o wez - wa - niu: Wy Pań - scy ko -
 4. Je - zus ob - da - rzył swój lud, — o po - ko - ju, we - se - lu, mi -

6 A *mf* E H⁷ E D *pp*

1. mu - ry i pa - ła - ce, i wie - że u bram! Strumień ży - cia przepływa u -
 2. lo - wych wieczne hymny ku Pańskiej czci brzmią. Śmierć i grzech tam nie wedrze się
 3. cha - ni, pójďte usiąść z Barankiem na tron! — Już wy - ła - nia się słoń - ce mi -
 4. ło - ści, bujnych paszach i źródłach dla trzód. — I sły - sza - łem o wiecz - nym Ko -

10 A *mf* fis H⁷ E E⁷

1. li - ce, wdzię - czny o - woc za - chwy - ca tam wzrok. —
 2. wie - cej, nic tam Pań - skich nie strwo - ży już sług. — 1-4. Lecz choć
 3. ło - ści, blasków wiecz - nych nie spę - dzą mgły trwóg. —
 4. ście - le, któ - rym jest nasz Ba - ra - nek i Bóg. —

13 A *p* h A E⁷ A

o tym sły - sza - łem tak wie - le, ni po - ło - wym do - wie - dzieć się mógł. ni po -

17 *mf* D H E *cresc.*

ło - wym do - wie - dzieć się mógł, ni po - ło - wym do - wie - dzieć się mógł, ni po -

21 A D A E⁷ A

ło - wy pię - kno - ści tej w gó - rze, co swym wier - nym zgo - to - wał tam Bóg. —